

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes
aliquot**

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula I. Causa non est deterior effectu

urn:nbn:de:bsz:31-102400

*Disputationum Philosophicarum**QVINTA,*

continens

REGULAS VI.*circa doctrinam***CAUSÆ ET CAUSATI.***RESPONDENTE**publicè*JOHANNE HEINRICO MAGDEBURGIO,
Gebeseno. Thuringo.**REGULA I.***Causa non est deterior effectu.*

I.

Considerabimus hoc in tribus causarum generibus. Nam de fine infrâ. Quantum igitur ad causas internas, quæ sunt materia & forma, dicimus, illas simul sumtas & unitas, & effectum causarum, quod est compositum, esse ejusdem perfectionis. Ratio manifesta est, quia compositum ex materia & formâ, & ipsa materia & forma unitæ secundum rem unum & idem sunt, eademque omnino includunt; utraq; vero seorsim & per se sumta est imperfectior effectu, i.e. materia est imperfectior composito, & forma est imperfectior eodem,

Quan.

II. contr
nus V.
Met. di
sente
Nos co
Qui
lic
on
Sed
ma
fed
an
E. ei
Similit
Con
ma
E. &
III.
am om
reale l
quam
riam e
tet ex
losoph
mam,
stantia
comp
ribus

II. Quantum ad materiam, non novi esse controversiam. De formâ discentiunt Jandunus *V. Met. quæst. VI.* Augustinus Niphus *VII. Met. diff. V.* & Zimara in *theor. propos. 10.* estque sententia Averrois *II. Phys. t. 4.* & *VII. Met. t. 7.* Nos contra ita argumentamur:

Quicquid includit totam perfectionem alius, ita ut insuper includat perfectionem alterius, id est eō perfectius,

Sed compositum totam perfectionem formæ includit, ita ut insuper includat perfectionem materiæ, sicut homo præter animam includit etiam corpus.

E. est perfectius formâ.

Similiter subsumere licet de materiâ:

Compositum includit totam perfectionem materiæ, & insuper perfectionem formæ

E. & materiâ perfectius est.

III. Neq; verum est, quod dicunt, materiam omni destitui perfectione; cùm omne ens reale bonum quid sit, & perfectionem aliquam importet. Quis autem negaverit, materiam esse ens reale? Imò substantia est, ut patet ex *II. de anim. t. 2.* & aliis locis, quibus Philosophus dividit substantiam in materiâ, formam, & compositum & ex *I. Phys. t. 52.* ubi substantiam ex non substantiis componi negat: componitur autem ex materiâ & formâ. Pluribus aliis testimoniosis ex Philosopho addu-

H 5 cendis

cendis immorari nihil attinet. Et si materia non est ens reale, ex nihilo aliquid fiet, quod ab universo tum antiquissimorum, tum recentiorum Philosophorum chorô pro absurdô semper fuit habitum, quâ de re infra in Titulo de materiâ.

IV. Nec majoris momenti est, quod aijunt, positô materiam in se aliquam continere perfectionem, non tamen inde firmiter colligi, compositum, quod ex eâ & formâ constat, formâ esse perfectius; quandoquidem hoc aggregatum, Deus & mundus, includit perfectionem mundi, quam Deus formaliter non includit, nec tamen perfectius est, quam solas Deus. Est enim magnum descrimen. Continetur enim omnia perfectio totius mundi in Deo, si non formaliter, tamen eminenter. At quod dicunt, perfectionem materia in formâ eminenter contineri, falsissimum est. Quod enim eminenter aliquid continet, debet illud posse producere, sicut dicitur *Reg. seq.* At materiam forma non potest efficere, sicut Deus omnes res extrase producit.

V. Militare autem pro compositi dignitate omnino videtur & hoc, quod forma est pars compositi sive totius. *At totum aut perfectum aut omnino unum sunt, & naturâ inter se sese affinia,* ait Aristoteles *III. Phys. 64.*

VI. Nugas agunt Fonseca *L. VII. Mer. c. III.*

q. II.

q. II. f.
guene
as con
fi con
etiore
est, se
perfes

VII.
Etum
ab ips
existe
Deum
forma
forma

IIX
est, et
infor
hitur
forma
conce
Cùm
nimir
se sub
vision
Si tert
ejus d
quod
se sub
versè

q. II. f. II. & Pererii VI. phil. nat. c. V. dum distin-
guendō oppositas in hāc quāstione sententi-
as conciliari posse censem̄. Ille dicit, formam,
si consideretur, ut actus est, compositō perfe-
ctiorem, si ut actus vel forma informans, hoc
est, secundum propriam rationem, minus
perfectam esse.

VII. Quod ut evertamus, prāmittimus, a-
etūm sive formām duplēm constitui, etiam
ab ipso Fonsecā *I. Met. VII. q. III. f. VI.* per se
existentem sive non informantem, cuiusmodi
Deum & substantias separatas esse dicit, & in-
formantem, illum nimirum, qui materiam in-
formandō compositum constituit.

IX. Jam quando statuit, formam, ut actus
est, esse perfectiorem, accipit actum aut pro
informante, aut pro subsistente, aut ut abstra-
hitur ab utrōque. Non primō modō, quia sic
formam cedere in perfectione composito
concedit. Si secundō, aperte falsum dicit.
Cūm enim forma, de quā hīc sermo est, quæ
nimirūm est pars compositi, non sit actus per
se subsistens, sed potius ipsi opponatur in di-
visione, ut actus subsistens considerari nequit.
Si tertio, quod omnino velle videtur, neq; sic
ejus determinatio admitti potest, propterea,
quod actus in communi, ut complectitur per
se subsistentem & informantem, non est uni-
versè perfectior composito: alias enim &

actus

actus quilibet informans esset perfectior composito, & sic caderet posterius membrum conciliationis Fonsæca, sed secundum ipsum necesse est, quendam perfectiorem esse; ut subsistentem, quendam autem imperfectorem. Quemadmodum ergo male diceretur, equum esse imperfectorem leone, ut tale animal est, id est, ut equus est, perfectorem, ut animal: propterea quod de ratione animalis non est, esse perfectius leone, sed quoddam perfectius est, ut homo, quoddam imperfectius. Sic non rectè asseritur, formam, ut animal, esse composito perfectorem, quoniam non est de ratione actus, ut per se subsistentem & informantem sub se comprehendit, composito perfectorem esse. Taceo, quod vocia actus in ea latitudine, communis aliqua ratio non respondeat, sed in æquivocis potius ea esse videatur.

IX. Peretius contra Ferè ait, formam, consideratam per se ac separatim à materia, esse eā ignobiliorē, ut autem habet esse in materia, nihil aliud esse, quam ipsum compositum, quod attinet ad nobilitatem & perfectionem, quae est in composito, & sic vel etiam qualiter nobilitatem & perfectionem, vel etiam majorem, non modò nihil perfectionis adjungere composito, sed radicem etiam esse & seminarium cunctarum imperfectionum

&

& defectibus; diuisus fo
perfec
X.
& con
tum &
g. bov
tassis
mâ c
lapide
quod
rum g
cum s
comp

XI.
comp
mam
ne ant
sint ge
rapot
accide
pè cau
cioire
talisi

XII.
dicend
de pri

& defectum, quæ accidunt rebus naturalibus; quod minimè conceditur, ut patet ex dictis §. III. Aut si id verum est, cur non potius forma seorsim à materiâ considerata est perfectior?

X. Comparatio autem hæc inter formam & compositum instituta concernit compositum & formam, ex quâ constat. Dicimus v.g. bovem esse perfectiorem animâ bovis. Fortassis enim compositum cum alterius rei formâ collatum perfectione superabitur, ut si lapidem cum animâ rationali compares; quod quidem & in omnibus reliquis causarum generibus observandum esse, ut nempe cum suis, & non cum alterius causa effectibus comparentur, manifestissimum est.

XI. Ceterum, cùm materia non tantum compositi sed & formæ causa sit, videtur, formam substantialem simpliciter ei perfectione antestare, propterea, quod, cùm ejusdem sint generis, forma actus est, materia verò pura potentia, & quidem passiva est. De formâ, accidentalí Suarez contrarium asserit, nempe causam matterialem esse simpliciter perfectiorem suò causatō, eò, quod forma accidentalis sit.

XII. Quantum ad causam effectricem, aliud dicendum est de causâ instrumentalí, aliud de principali. Instrumentalis potest imperfe-

sior

etior esse effectu , sicut patet de calore , per quem tanquam per instrumentum , generatur substantia , v. g. caro . At calor , tanquam accidentis , substantiam ignobilior est . Dico , potest , quia non necesse esse videtur , ut sit ignobilior , potest enim esse nobilior , quod conspicitur potest , cum securi , tanquam instrumento , ligna finduntur . Causa vero principalis non est imperfectior effectu , & hoc vult nostra Regula .

XIII. Cum autem causa principalis duplex sit , univoca & æquivoca , univoca est ejusdem perfectionis essentialis cum effectu , ut 'bos generans cum bove à se genitō , calor cum calore à se productō . Et ratio est , quia causa univoca est ejusdem speciei cum effectu . Quæ autem ejusdem speciei sunt , essentialiter æqualis perfectionis sunt , prout colligitur ex Aristotele III. Met. t. ii. Dixi autem , essentialis , quia quantum ad ea quæ non sunt essentialia , causa univoca potest esse perfectior effectu . Potest enim calor ignis , qui octo graduum est , producere calorem longè debiliorem , ut duorum vel trium graduum . Verum calorem esse tot vel tot graduum , non pertinet ad essentialiam ejus .

XIV. Sed potest ne causa univoca esse imperfectior , quantum ad aliquod accidentis ? Ita videtur , quia pater potest generare filium nobi-

nobilioris ingenii. Dicendum tamen, causam univocam non esse imperfectiorem effectu quantum ad id, quod est ejus effectus. Quod si homo genitus sit praestantioris ingenii, secundum id non est effectus hominis generantis, sed id aliunde, ut à virtute astrorum, aut ab aliâ aliquâ causâ provenit. Quâ de revid. Suarez cit. diss. XVI. sect. II. n. 7. & seqq.

XV. Quantum ad causam æquivocam, illa est effectu perfectior, ut architectus domo à se extructa, Sol calore à se producta. Et ratio est, quia quæ diversæ speciei sunt, non possunt esse æqualis perfectionis, quod ipsum quoque ex isti loci Aristotelis colligitur, & disputat Fonseca V. Met. c. XXVIII. q. XIV. s. II. Cui igitur causa æquivoca & effectus sint res specie differentes, non potest illa æqualis esse perfectionis cum hoc: ergo vel majoris, vel minoris. Non hoc, quia sic non esset causa principalis, nec contineret effectum eminenter. E. illud. Vide Conimbricenses in I. post. c. II. q. III. art. VI.

REGULA. II.

Quicquid est in effectu, praexistit in causa.

I. Quod pertinet, quod vulgo dicitur, quod aliquid non habet, alteri dare non potest. Proposuitur hanc regula de causâ efficiente. Inquit: In homine reperitur natura animalis, quæ tamen